

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano: pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oglasilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Volitve v Trstu.

Iz Trsta, 14. aprila.

Z današnjim dnem so se začele volitve v mestni svet oziroma v deželni zbor tržaški, ker v Trstu deluje mestni svet obenem tudi kot deželni zbor, magistrat je obenem deželni odbor, župan pa obenem tudi deželni glavar.

Volitve bodo zanimive in vladajoča stranka se bo le iztežka ohranila na krmilu, kajti sedaj nima vojne samo s Slovenci v okoliških okrajih, nego tudi z novo laško stranko, ki jo vodi bivši župan dr. Dompieri.

Slovenci so se z vso energijo vrgli na okolico, da ohranijo svojo posest in da pribore, če mogoče, še tisti mandat, ki so ga pri zadnjih volitvah dobili v roke Lahi.

Vladajoča laška stranka bo imela težko stališče. Sicer je »Piccolo« zadnje tedne neprestano bobnal zanj, slavil njeno gospodarstvo in povzdigoval njene voditelje, zlasti prekanjenega žida dr. Veneziana, ali tudi nasprotniki niso mirovali, nego pridno razkrinkavali počenjanje vladajoče kliše. Trst že dolgo ni bil tako razburjen, kakor sedaj, kajti razvnete so vse strasti in nasprotstvo med laškima strankama je tako srdito, da bolj ne more biti.

Danes se vrši volitev iz četrtega volilnega razreda. Tu se je pričakovalo, da pride do političnega dvoboja. Dompierijeva stranka ni v tem razredu postavila svojih kandidatov, pač pa je nastopil kot samostojni kandidat bivši občinski svetnik Karlo Banelli, in sicer proti voditelju lažiliberale stranke dr. Venezianu. Banelli in Venezian sta stara nasprotnika in je Banelli svoj čas odložil svoj mandat, ker je bil dr. Venezian izvoljen podžupanom. Toda do tega dvoboja ni prišlo, kajti Banelli je dan pred volitvijo umaknil svojo kandidaturo. »Trieste« pač namigava, da so to

provzročili prav posebni vplivi, ne pove pa ničesar konkretnega.

Najzanimivejša bo berba v III. volilnem razredu. Ta bo v petek dne 17. in v soboto dne 18. t. m. Dompierijeva stranka je postavila nekaj jako srečnih kandidatov in ker bodo vrh tega Nemci in vojaški penzionisti glasovali s to stranko, je ta razred za vladajočo kliko v največji nevarnosti. Sicer se čuje, da je namestnik grof Goëss sklenil z Venezianovo stranko tajno zvezo in da ji hoče pri volitvi v tem razredu, kjer volijo uradniki, pomagati, ali v zvezi temu bi morala zmagati Dompierijeva stranka, če bi se volitve pošteno vršile. Tega se Venezianova klika tudi dobro zaveda in skrbela je za svojo zmago s tem, da je popolnoma nezakonito od bila rekurze kakih 800 volilnih opravičencev. Vsekakor bo boj v tem razredu jako ljut in je izid negotov. Sicer pa ostanejo volilni listki, ki bodo oddani v petek, če z noč na magistratu, v varstvu mestnih tržnih policajev, ki so vladajoči kliki brezpogojno vdani, tako da se lahko zgodi kak — čudež, če bi bil že potreben za zmago lažiliberale stranke.

Slovenci se ne vtikajo v boj med tema laškima strankama. Svoj čas so hodili za takozvane konservativce po kostanj v ogenj, a doživeli so veliko razočaranje. In tudi sedaj je s slovenskega narodnega stališča vse eno, katera laška stranka zmaga, kajti v narodnem oziru ni od nobene ničesar pričakovati. Naj se torej Lahi med seboj koljejo, kakor jim drago.

Dr. Körber o položaju.

V »N. Wiener Journal« je obelodanil ministrski predsednik, dr. pl. Körber, članek, s katerim opisuje svoje lastno politično delovanje. Pod naslovom »Kako sem prišel v politiko« piše, da mu je bila politika kot uradniku popolnoma stranska stvar, ker je mnenja, da uradnik

sploh ne sme delati politike. Zasedoval pa je vedno vsestransko vse pojave na političnem polju, posebno za svojega službovanja v ministrstvu notranjih zadev in v trgovinskem ministrstvu. Tam je dobil vpogled v potrebe moderne države na polju trgovine, industrije pa tudi praktične justice. Aktivno pa je posegel v politiko šele kot ministrski predsednik. Kot takemu je vedno bil pred oči cilj, da se zagotovi v razmerju z Ogrsko enakopravnost. »Borim se le za pravico Avstrije in za dosego njenega pravičnega razmerja in pristojnega ji vpliva na skupno monarhijo«.

Isti list pa prinaša tudi razgovor z ministrskim predsednikom. Körber konstatuje, da je v kljub raznim zaprekam nastal v avstrijski politiki nekaj mir in nekaka stalnost. Sicer si moramo biti na jasnem, da pač ne bodo v Avstriji nikdar zginile težkoče na političnem polju, a zadovoljni moramo biti, ako se kaže v tem oziru tuintam pri prebivalstvu in pri političnih strankah trezno presojanje in zmernost. Mirnim potom se dá tudi mnogo več doseči kakor z razvnanjem strasti. Negotovost razmer se posebno kaže na polju pravosodstva. Potem našteva zakonodajstva, ki bi se morala izvršiti, kakor nov kazenski red, nov akcijski zakon itd. Körber nadalje pove, da je izdal zadnji čas celo vrsto naredeb na višji sodišča in državna pravdnikstva? (Med tem so naredbe glede mladoletnih kazencev, prikrasjanja preiskav i. dr. Posebna važnost se pologa na kvaliteto sodnikov, pri čemer se mora pri naših razmerah paziti tudi narodnostno občutljivost. Pa ne samo pri justični, temuč pri celokupni politični upravi je treba marsikaj ukreniti, da bodo organi v vednem stiku s prebivalstvom. Pri tem je potrebno, da se prebivalstvo navadi, da ne bo pričakovalo vsega le od vlade, temuč

da se zavzame samostojno za svoje koristi. Posebnost avstrijskega prebivalstva je, da se rado zanaša na vladu ter ne deluje samostojno, ne stoji na lastnih nogah.

Ni sicer bila dosedaj navada, da bi voditelji avstrijskih vlad hvalili v javnosti lastno delovanje. A danes mora biti to že potrebno in moderno. Körberjevo politiko je v ostalem najbolj ocenil sam vladar s podelitvijo najvišjega reda.

Upor francoskih klerikalcev.

Klerikalizem ne pozna državne oblasti in zakonov. To so pokazali zopet francoski duhovniki. V zasmeh zborničnemu sklepu in naredbi ministrskega predsednika Combesa, s katero naredbo se je razpuščenim redovom prepovedalo, izvrševati cerkvene posle, poklicali so nekateri škofje odpuščene redovnike, da so ščuvajoče pridigovali zoper državno avtoriteto in njene organe. Posebno besno je razgrajal na prižnici v cerkvi La Trinité v Parizu dominikanec Gaffre, ki je napravil znano prisposodo o Combesu, Loubetu in Waldeck-Rousseau z Judežem, Herodom in Pilatom. Oba svobodomiselnata pisatelja, Charbonnela in Terya ki sta ugovarjala, so zaprli zaradi motenja vere. Tudi v cerkvi Notre-Dame je na podoben način hujskal proti zakonom dominikanec Hebert. Škof orleanski je istotako najel frančiškana Bruno, da je s prižnice napadal državo in njene zakone. Na koncu frančiškanevega hujskanja je povzel besedo škof Tauchet, ki se pridigarju zahvalil ter izjavil, da ne pripozna nobenemu predsedniku republike in nobenemu ministru pravice, zapovedati redovnikom molčati; to pravico ima le škof. Škof v Nancyju je imenoval ministrovo naredbo smrtno obsodbo. Na ta način delajo upor duhovniki povsod, kjer nimajo popolne moči in

oblasti. Potem pa kričijo o krivicah, ki se gode »sv. cerkvi.« Combes je že baje zagrozil, da se bo brezpogojno odpovedal konkordat, ako se duhovništvo ne uda vladnim naredbam.

Politične vesti.

— Iz parlamenta. Na dnevni red druge seje po Veliki noči pride poročilo opravnega odseka o spremembi opravnika. Predsednik Vetter je v tej zadevi dal posl. Grabmayru zagotovilo. Vsenemci hočejo ugovarjati dnevnemu redu ter spraviti na vrsto poročilo ustavnega odseka glede § 14.

— Češki pridelovalci pese so imeli v Kojetenu zaupno shod, na katerem se je sprejela resolucija, ki izreka češkemu klubu in češki sekciji moravskega deželnega kulturnega sveta nezaupnico. Nadalje se zahteva odprava zemljiškega davka in uvedba progresivnega dohodninskega davka.

— Posl. Klofač o Balkanu. V ponedeljek je govoril na shodu v Pragi posl. Klofač o svojem potovanju po Balkanu. Zelo ostro je prijel Avstrijo, češ, da gre njena politika za tem, da izigra balkanske dežele drugo proti drugi. Avstrija potrebuje na svojih mejah nemirov, ki jih je v Stari Srbiji sama uprizorila. Avstrija hoče Srbijo in Bolgarijo drugo proti drugi naščuvati, da ju finančno uniči. V sklepu je imenoval Avstrijo sovražnico Srbije in Bolgarije. Proti temu je protestiral vladni zastopnik, vsled česar se ni glasovalo o resoluciji.

— Položaj na Ogrskem. Danes se vrši ministrski svet, ki se bo bavil s političnim položajem. Jutri se zbornica zopet sestane ter se začne debata o budgetnem provizoriju. Od razvoja debate bo odvisno, ali se za hrani ex lex stanje.

— Balkanski dogodki. V Carigradu se razširja vest, da se pri-

LISTEK.

Leonid Andrejev.

Spisal — G.

Čehov in Gorki sta se proslavila s svojimi deli ne le v ruski domovini, marveč po vsej Evropi; njihovi črtice oziroma romane prevajajo v vse kulturne jezike, in reči smemo, da Rusija dandanes zalaga poleg Francoške s svojo povsem svežo in krepko beletristiko čitajoče občinstvo celega zapada. Brž ko se prikaže na polju ruske beletristike nov talent z novimi idejami, o katerem je Rusija jedva začela govoriti, že raznašajo njegov glas v prevodih ali ocenah zapadni listi in časniki, in ruski pisatelj postane v inozemlju malone bolj domač in bolj občudovan, nego doma.

Ni dolgo temu, odkar je prišel Leonid Andrejev pisatelj. V svojem životopisu, objavljenem v »Žurnal« dlja vseh (1903 jan.) pravi: »Leta 1898. sem spisal na poziv I. D. Novikova, tajnika »Kurjera«, prvo svojo velikonočno povest, a od tedaj sem se docela oklenil pisateljstva.« A dandanes povsod pišejo o njem, na iztoku in pri nas, in kritiki ga vsporejajo v kljub malemosti njegovih

proizvodov z Gorkim in Čehovim in celo trdijo, da oba nadkriljuje.

Andrejeva slike in novele so večina kratke, in njih dejanje ni zapleteno; a nad njimi leži tajna megla in obupna melanholija, skozi katero ne posije noben žarek nade in boljše bodočnosti. Čitalca pa te novele tako razčlovečuje in ozlovolijo, da si ne želi več takega berila.

Junake svoje izbira iz družbe, in sicer večinoma redkejših eksemplare, ki se vedejo po čudaško, veliko mislijo in čutijo, a malo govore, ki se smatrajo za izvržek človeštva in so zato žalostni in obupani. Ti junaki pa navadno poginejo.

Andrejev je izvrsten psiholog. V notranjost človeške duše globoko poseže, jo razkroji in analizira, kakor anatomist človeško telo. Andrejev je nedosežen fotograf čustev.

Svojstva junakov niso zmetana skup kakor srake gnezdo v dušo pojedinca, ne; ta svojstva se tako do pičice vežejo in strnejo v celo, da se nam zdi, da poznamo tisto osebo in je nam apatična, oziroma simpatična. Andrejev se je zaglobil v se, in premotrival z bistrim očesom svojo okolico, in kar je občutil, to je napisal brez vsakega dodatka in fari-zejstva.

Nadalje se mudi ob prizorih, ki rišejo junaka v boju med življenjem in smrtjo. Te boje in skupno stanje predčuje hladnokrvno in kot nekaj vsakdanjega. A uprav tu je pisatelj doma in v tem se kaže vsa Andrejeva izvornost in ženijalnost. Teh trenutkov pa nikakor ne bi mogel tako fino opisati, da ni bil že sam kandidat samomora.

O sebi piše: »Leta 1894 meseca januarja sem se poskusil ustreliti; posledica ponesrečenega strela je bila, da mi je gosposka naložila cerkveno pokoro, in se me je lotila ne sicer nevarna, vendar trdovratna in nadležna srčna bolezen.«

Andrejev je temen. Junak, ki se prikaže na oder njegove novele, govori in se vede tako skrivnostno, tako tuje; in čitalec želi več izvedeti o njegovi prošlosti. A pisatelj mu šele v teku pripovedovanja tu in tam kako malenkost namigne, najdešče pa ostane vsa uganka za vselej nerazvozlana. To se zlasti občuti ob koncu novele.

Neka posebnost Andrejeve mode je tudi ta, da nam onega junaka, katerega smo spremljali s sočutjem in smo ga hoteli ohraniti, brezobzirno in neumiljeno uniči. Čitatelji razvajeni na pisatelje, kateteri se jim

laskajo, s tem načinom pripovedovanja nikakor ne bodo zadovoljni.

Vodilna misel Andrejevih črtic in novel je najdešče dvoumna in težko razvidna.

Andrejev tudi ne filozofira in ne pristavlja subjektivne sodbe kakor n. pr. naš Cankar. On pove fakt, vse drugo prepusti bralcu. A v tem, da natančno nariše razven napake ali greha svojega junaka tudi posledice, izvirajoče iz teh, je tendenca absolutno dobra.

To je razvidno zlasti iz njegove novele »V megli«, katera je prva opozorila rusko občinstvo na veliki talent Andrejeva. Petnajstleten gimnazijec, krepko razvit, z moškim glasom, se da zapeljati od pouliške vlačuge, in kmalu nato se ga prime »grda bolezen, na katero brez groze in studa ne moremo misliti.« Nikomur ne pove o tem, in osamljen se valja zaprt v svoji sobici po postelji in obupan premišlja. Perilo je sveže, a zdi se mu, da leži v gnjilobi. Obišče ga sestra, ljubeznjivo dekletce, in ga izkuša razvedriti. Ponagaja mu s Katjo, v katero je bil prej idejčno zaljubljen, a zdaj zanjo ne mara. Ko ga objema in hoče svojega brata poljubiti, jo sune od sebe: »Proč, Lili, ne dotikaj se me,

jaz sem — umazan ... in Katja je ostudna in ve vse ste ostudne!« Oče je opazil izpremembo na sinu; dobil je tudi slučajno nemoralno risarijo od njega, zato ga trdo prime. Ko sin prizna svojo risarijo, v očetu zavre kri, se obrne od njega in odide. Zvečer pridejo Pavlovi tovariši in tovarišice v vas, pijejo v sosedni sobi čaj, se vesele in plešejo. »Pavel odpri!« vabijo mladi gostje Pavla v svojo družbo. A Pavel tiči v sobici zaprt in kuje črne naklepe o samomoru. Ko čuti, da nikogar ni, se obleče in odide na ulico v novembarsko meglo. Toži se mu po Katji in poslovi se pred njenim domom v duhu od nje. Zda se mu pride iz megle nasproti visoka ženska z velikanskim klobukom — smrdeča po pivu. Pavel je že davno obupal nad življenjem, plačal ji je za zganje in se pogreznil še globlje. Vlačuga, pijana, je pričela kričati in se zaganjati v Pavla. On je na videz miren, ji prizanaša do skrajnosti, a govoriča njegova je že zmešana. Prične se pravcati pretep, čevljar v sosedni sobi robanti in kolne, in v Pavlu vse vre. Na mizi leži med suhimi kosci kruha nož, pograbi ga, »in zgodilo se je nekaj divjega, nepričakovanega«.

pravljajo splošno morenje Bolgarov. Vojašnice in javna poslopja se strogo nadzorujejo. Vojaški atašeji se odpošljejo v pokrajine. V Ištibu je bolgarska četa pod poveljstvom bolgarskih častnikov napadla turške straže ter ubila tri vojake. Arnavtiški poglavarji so dobili okoliščine, ki jo je bil pisal veliki vezir, ki je Arnavt v okoliščini se pravi, naj se Arnavt ne boje turških konzulov. Sultan je v oblasti arnavtiških straž in ako bi Hilmi-paša in Šemzi-paša ne delovala v smislu Arnavtov, sta njuni glavi v nevarnosti.

— Sprememba srbske ustave ima baje le namen, pripomoči kraljevemu vsaki postavitni potom do prestolonasledstva. Nova skupščina in novi senat sta baje kralju v tem poslušna, prebivalstvo pa je razkačeno.

— Odstop admirala barona Spauna se pričakuje v najkrajšem času. Njegov naslednik bo grof Montecuccoli, ki bo meseca maja po višan za podadmirala.

— Boji v Maroku. Vstaji so razstrelili trdnjavo Frajana. Posadka je zbežala na španska tla. Vstaja se širi in glavno mesto Fez je v najhujši nevarnosti.

Dopisi.

Od D. M. v Polju. Kdo bi verjel, da iz puhle repe lahko postane dobra jed? In kdo bi si mislil pred par leti, da postane iz Premferjeve (kaplana Riharjeve) puhle butice, tako brihtna, klerikalno zvita in hinavska glava. Poštenih ljudi ne more pustiti v miru. Ni zadovoljen, da so mu vdana vsa lepa in nelepa dekleta „Marijine družbe“, ni zadovoljen, da so mu vdani vsi petijotariji in šnopsariji, in tudi marsikaka stara babura bi mu dala rada kak „puserl“ — a to je vse, vse premalo. On hoče biti na vsak način vodja tovarniških delavcev. Kdor ga v vsem ne uboga, bodi njegova zahteva še tako budalasta, — že mu očita strankarstvo. Da pa vse natančno izve, kar se govori pri ljudeh, zato ima večkrat tajne konference v konsumu, no in potem obelodani svoje „kumštne“ članke v „Slov. listu.“ No, počasi bodo ljudje spoznali farbarijo, pokazali bodo kaplanu hrbet in rekli eden za drugim: „Sedaj pa vidim, da je vse skupaj švindl“, kakor se je pred kratkim slučajno že zgodilo! — Ali kaplan je le vodja večine tovarniških delavcev. Pravijo pa, da je med kozli vedno največji kozel vodnik. Ali je to res? No, gospod vorzugskaplan ima tudi svojo telesno stražo; kaj ne, prvi za papežem. Pil je z marsikaterim „Jeruš et baratum“ bratovščino in sedaj ga spremljajo vsak večer iz konzuma domov. Po dnevi gre pa sam, oh le sam od hiše in berači za novi „Društveni dom.“ Kožo ima pa zelo debelo, ker dasiravno jo pri marsikaterem kmetu dobi pod nos, vendar se ga ne prime nobena pametna

Andrejev tu opisuje skrajno realistično in neestetično, kako kolje Pavel vlačugo in se naposled še sam zabode.

Tendenco je jasna. Hotel je pokazati razliko med idealnim mladem, ki se giblje in smeje v veseli družbi, in se razvija kakor jelka v solčni dobri, in med mladeničem, ki klaverno daleč od družbe išče drugih prepovedanih zabav, katerih žrtva postane. Segel je do živega onemul zlu, ki cerpa mozeg človeške družbe, katero naj se vsaj postavi v potrebno varstvo, ako ga ni mogoče zatreti.

Ta novela mrgoli kontrastov in čim bolj se bližamo koncu, tem bolj kričeča je disharmonija; a pisana je z veliko moralno resnobo, kakršne smo navajeni pri samem Tolstemu.

Med najlepše črtice Leonida Andrejeva smemo prištevati njegovega „Sergeja Petroviča“. Nedosegljivo dovršeno nam analizira duševne boje mladega netalesiranega visokošolca. Drugi so prebrisane glave, si v kratkem prisvoje slednje znanje in vse razumejo; a njegovi možgani leno vsprejemajo, ničesar ne prebavijo, on je in ostane bedak v zaničevju je talentiranih svojih tovarišev. Čita še

beseda. Oh ti „premfar“ poslušaj! Neki kaplanček, bil je pa precej pametnejši od Vas, delal je tudi nemir. In nekega dne mi reče pošten, star mož: „Veste, naš kaplan je že tako neumen, da bi bilo boljše, če bi škof tisto olje na salato zlihal, kakor, da ga je njemu na glavo.“ In res je, Premfar bi bil tudi boljše za branjevca. — Živela priv. Gesellschaft „Jeruš et Comp.“

Iz Novega mesta. Novomeščani nismo razvajeni v boljših veselicah, pa pričelkom t. m. se je vendar čitalnica prenapolnila dvakrat. 4. t. m. je uprizaril dolenjski Sokol narodno igranje „Deseti brat, 1. t. m. pa so gimnazijci priredili koncert z dram. predstavo. Sokolove igralce ste že pohvalili, s čemer se vobče strinjamo, a ker se igra baje ponovi, naj predstavimo domačim igralcem še par dobrodušnih navodil. Uloga „Desetega brata“ je bila brez dvoma v najboljših rokah; g. Kenda je igral realno, njegov izgovor je bil dober in dovolj glasen, kar se pa težko reče o vsi drugih igralcih. Premalo efekten je bil samo zadnji njegov prizor: umirajoči deseti brat bi moral govoriti pač z bolj pretirano besedo in tišjim glasom, kadar ima človek srce v sebi, pojenja tudi krepkost pljuč. Prav dobro je igral g. Dolef, samo malo glasnejši mora biti, tudi v zadnjih vrstah ga moramo slišati. Krjavelj in Krivec sta igrala jako dobro, a tako si jih Jurčič, oziroma Govékar nista mogla misliti. Oba naj spravi v igro humor, smešnost pa ne. Krjavljeva igra je posebno ob smrti desetega brata zelo težavna: v koči konec tragičnega življenja, pred kočo predstava neprostovoljne komike! Morda bi bilo bolje, da je dramaturg sam kako drugače priredil ta za predstavljajen jako kočljiv prizor; a ker ga je, bodi Krjavljeva vloga igrana umirjeno! — Ravno to je priporočati sicer izvrstnemu Krivicu. Prizor v Obrščakovi gostilni je bil sicer dober, toda gotova pretiravanja, n. pr. nešteto drsanje vžigalic po gotovem delu hlače, niso višek narodnega življenja v gostilni; vsako kmetško neotesanost ni spravljati na ožer. Igralke naj bi bile pogumnejše in gorkeje v igri, Krivčeva žena se mora do prihodnje predstave nekoliko postarati. Ako se poravnajo omenjeni mali nedostatk, bode prihodnja predstava res izvrstna, saj igralci so res sposobni in za stvar vneti. Upamo, da v prihodnje pride še več občinstva tudi priprostegega in takega, ki še ni videlo narodnih iger, saj odločna naloga sokolstva je, da buči narodni čut in ponos. Dolenjski Sokol pa ravno zato ne sme omejiti svojega delovanja samo na gledališki oder, da ostane vreden svojega pomembnega naslova. Odbor in nekdanji ustanovniki torej na sokolsko delo! — 1. t. m. so nam gimnazijci podali zanimiv večer. Pevci so med drugim zapeli dve starogrški pesni, od katerih je

Ničeja, ki ga v teh mislih potrdi — in postane žrtva samomora.

Črtica je tako fino psihološko izpeljana, da skoro ni mogoče misliti, da ni (vanjo) Andrejev vtisnil svojih lastnih čustev. Životopis njegov nam to domnevanje le potrjuje. „Učil sem se slabo, v sedmem razredu so me imeli celo leto za zadnjega učenca. Najljubši čas, katerega sem preživel na gimnaziju in se ga dotle spominjam še z zadovoljnostjo, so mi bili presledki med urami, in sploh oni redki slučaj, ko so me „vrgli“ iz razreda.“

Nikakor ne moremo trditi, da je hotel v tej črtici pisatelj kakorkoli vplivati na mladega nedarovitega dijaka, češ, tudi ti tako stori, ako te ni stvarnica obdarovala s talenti, in da je tendenca te črtice Ničejev stavek, ki se v njej nahaja: „Ako se ti ne posreči življenje, tedaj vedi, da se ti bo gotovo posrečila smrt.“ Pisatelj se vendar v njej obrne proti tistemu samevanju in „tuhtanju“, kateremu se tako pogosto udaja mladina. Tudi konec, ki ni preveč vabljiv, priča o tem. Sergej Petrovič se muči po zavžitju strupa še ves dan potem, in leži v rakvi z odprto lobanjo ter iztrganimi možgani“ itd.

prva Pindarova pitijaka oda bolj ugaljala našim modernim udesom. Vsekako je občinstvo spoznalo karakteristiko starogrških napelov, na katerih so vznikale nekatere posebnosti južnoslovanskih popevk. V mešanih zborih se je deloma pokazalo, da letos ni vseh glasov popolnenih tako dobro kakor prejšnja leta; sicer je bilo petje točno. Gospod profesor Š. je godel dva odstavka Vieux tempovega četrtega koncerta za gosli ter pokazal, da zanj ni več nikakih težav na tem odličnem instrumentu. Najboljša točka v koncertu je bila zadnja: trije odstavki prve Bethovenove simfonije, katero je igral dijaški salonski orkester, popolnjen z nekaterimi prijatelji naše mladine, vseh je bilo okrog 20. Točka se je izvela prav dobro, ker je pravi dogodek za naše razmere, upamo pa, da ne ostane edin, dokler nam šola „Glasbene Matice“ vzgaja mladih godev. — Dijaki so še v burki „Nihilisti“ pokazali, da se znajo tudi na odru dobro kretati in da je ostalo v njih še nekaj nezamorenega duha, kar je spričo trdim predpisom in neizprosnih njih uporabi na tej gimnaziji res veliko čudo. — Prirediteljem večera pristaja tedaj vse priznanje! — Lep vsepah večera je i v tem, da je ostal lep znesek dijaškemu podpornemu društvu, ki ga potrebuje tembolj, ker mu je obstrukcija v deželni zboru odvzela lep letni donosok. Del dohodka dobi gotovo tudi dijaška kuhinja, katere podpiranje priporoča v zadnjič natisnjem pismu sam g. dr. Slane. Strinjamo se z njim, opomnimo pa g. dr. Marinko, naj se zateče tudi na mnogoštevilne klerikalne posojilnice po Dolenjskem. Eno ima kar preko mostu; tu naj bi se pomoglo, ne pa zbiralo „razpoložni kapital v negotove svrhe!“ — Opomnimo dalje, naj bi si natančneje ogledal očete nekaterih podpirancev ter jim razjasnil, da se njegove dolžnosti, katere bi marsikateri kaj lahko izvrševal, ne končajo tisto uro, ko pripelje sina v dijaško kuhinjo in ga tako prisili pa tudi za vse življenje priuči grizti podarjen nezasluzen kruh. Tako nastane mnogo nesamostalnih značajev. Edini, neumorni vzdržatelj tega zavoda pač ne more poznati vseh premoženjskih razmer, naj bi torej del truda odložil posebnemu odboru. To velja tudi o prireditvi in razdelitvi jedil. Slišali smo, da drugodi ta dobrodelni posel opravljajo zaporedno v to izvoljene gospe in gospodične. Pripricani smo, da bi se tako vzbudilo več zanimanja za ta zavod, kar bi mu bilo le v korist pri podpiranju in pa tudi pri kuhi. Profesorjeva sestra je gotovo pridna gospodinja, vemo pa, da ne bi škodovalo v jedi tečnosti, okusu in snagi, pa tudi ne družbeni izobrazbi dijakov ne, ako bi se ravnalo tako kakor smo povedali. To sicer ni spadalo k dijaškemu koncertu, bilo je pa do-

Ljubka novelica je „Valja“. V njej se pripoveduje o najdenčiju, katerega ljubi rednik stari Grigorij kakor svojega; a ko pride prava mati in mu odvede ljubljeno, stari Grigorij obupa. V noveli „Molk se riše v pretresljivih prizorih katastrofe starišev radi samomora lastne hčere. Noveli „V mračni daljavi“ in „Laž“ sta jako temni, in čuditi se je, da se uprav poslednja mnogo prevaja v tuje jezike. Njena vsebina je blodnja blaznika, kateri je bil umoril ljubico, da bi zatrl laž in našel resnico; a resnice na svetu ni, in tudi v večnosti ne.

Leonid Andrejev je še mlad. Rodil se je leta 1871. v Orlu, in se izobraževal na vseučiliščih v Moskvi in Petrogradu. Nanj je vplival, kakor sam piše, zlasti Gorki. Razven omejenih novel, ki so izšle izpod njegovega peresa, naj še omenimo krasne novele: „Stena“, „Brezdnos“, „Misel“ in „Smech“. V kratki dobi svojega pisateljevanja je Andrejev pokazal, da smemo še mnogo upati od njega; vendar naprej lahko rečemo, da ne bo nikdar tako popularen, kakor so drugi novejši ruski pisatelji, ker s svojimi proizvodi preveč omrači in razdvoji bralca.

staviti k pismu dr. Slane, ker je tako splošno prepričanje.

Katoliški uzori.

(Dolje.)

Države so cerkvenim pretenzijam vedno nasprotovale zdaj v večji zdaj v manjši meri, časih z večjim časih z manjšim uspehom. Odkar je papež Gregor VII. do cela razkril cerkveni sistem, je bil boj med cerkvijo in državo permanenten in ta boj traja še danes, kajti cerkev ni ne za las odnehala od svojih zahtev. Države so se papežem vdale v toliko, da so pripoznale načelno ločitev duhovskega in posvetnega delokroga. Že to je velika koncesija, a cerkev niti s tem ni bila zadovoljna, države so pa pripoznavale, da je cerkev božja ustanova in da je papež namestnik Boga ter zase zahtevalo samo gospodstvo v materialnih zadevah. Prav ker so pripoznavale principijelno podlago cerkvenih pretenzij in vsled tega morale iz cerkvenega sistema iskati dokazil za svoje zahteve, zato je bilo njih dokazovanje tako plitvo in neizdatno. A zmogovale so države vendar, četudi jako počasi, ker so ravnale v silobranu, ker so praktične potrebe bile močnejše od cerkvenega sistema. Toda narodom bi se bilo prihranilo veliko zla, ko bi cerkev ne bila tako hrepnela po posvetnem gospodstvu in ko bi se ne bila posluževala nedopustnih sredstev. A cerkvi je bilo v srednjem veku vsako sredstvo dobro, da razširi svojo moč. Zdjaj je zahtevala to, zdaj kaj drugega, zdaj je učila da morajo državljani biti pokorni posvetni gosposki, ker je posvetna gosposka postavljena od Boga, zdaj jih je zopet silila, da morajo prelomiti prisego zvestobe in se puntati proti posvetni gosposki.

Cerkvena prizadevanja za pridobitev posvetnega gospodstva so imela jako žalostne posledice na države in njih notranje razmere. Zlasti se to spozna iz zgodovine rimsko-nemškega cesarstva, ker je bilo to cesarstvo najbolj prišlo pod gospodstvo rimskih papežev. Nemci so vendar zdravi in krepki narod in vendar je po krivdi cerkve nemško cesarstvo silno zaostalo in so v tej državi vladale najžalostnejše razmere. Pravne varnosti ni bilo nikake, vse gospodarsko in kulturno življenje je stagniralo, država pa je razpadla na nebroj malih držav, ki so bile med seboj vedno v boju.

V cerkvi pa so se razmere razvijale ravno narobe. Čim bolj se je nemško cesarstvo pogrezalo, čim bolj je razpadalo in slabelo, tim bolj se je utrjevala cerkev. V 8. stoletju, ko je imelo cesarstvo že svojo enotno urejeno ustavo, je bila zveza cerkve z njenimi organi še jako šibka, vpliv posvetnih oblastev na cerkev pa jako velik. To se je tekom časa korenito predrugačilo. Cerkev je s spretno roko centralizirala cerkev in vso oblast osredotočila v papeževih rokah, ob enem pa vzela državam in vernikom vse njih stare pravice in vsak vpliv na cerkvene zadeve. Ta svoj cilj je dosegla cerkev s tem, da je najprej nižjo duhovščino opustila vsake odvisnosti od države, potem si tudi prilastila imenovanje škofov — to šele po velikih bojih — končno pa tudi volitev papežev popolnoma spravila v duhovniške roke. V starih časih so papeži volili duhovniki in rimsko ljudstvo, cesar pa ga je potrdil. Cesarji so z vednim poseganjem v rimske zadeve največ storili za to, da so papeži dobili veliko moč. Kajti pri volitvah papežev v prvih časih so se godile dostikrat kaj čudne reči. Ko pa so papeži prišli do moči in veljave, so naprej delali na to, da se je rimskemu ljudstvu vzel vsak vpliv na volitev cerkvenega poglavarja. (Dolje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. aprila.

— **Osebnosti vesti.** Poštna kontrolorja Martin Slekovec v Gradcu in Fran Pavlič v Mariboru sta imenovana višjima pošt nima kontrolorjema.

— **Gospod Tomaž Pavšler v Kranju** je objavil v zadnjem „Slovenskem Listu“ milodonečo željo, naj ga pardonira dr. Tavčar, ki je zaradi njegove falzifikacije interpeliral v državnem zboru. Mi mu povemo le toliko, da se dr. Tavčar ne bo z njim spuščal v nikak razgovor, ker g. Pavšler vendar sam pripozna, da je grešil in listino popravil. Vsak dostojen človek ve prav dobro, da je nedopustno popravljati listine. Zatorej je o tem odved vsaka beseda. Nadalje gospod Pavšler izjavlja, da se mu delajo zapreke proti njegovim vodnim napravam samo iz zavisti in črnege sovraštva. To odločno neres, ker mu spočetkom celo njegovi politični na-

sprotniki niso delali nikakih zaprek, da nekateri so mu šli celo na roko. Odpor je nastal še le potem, ko so izvedenci izrekli, da bi bili Pavšlerjevi projekti skrajno nevarni in nevarni. Pač pa je obče znano, da je bil g. Pavšler tisti, ki je svojo še v zraku visečo tovarno izrabljajal pri nevednih ljudeh za svoje politične mahinacije in prepričani smo, da jih bode v bodoče istotako še izrabljajal. Interpelacija proti takemu možu je bila tedaj popolnoma umestna. Sladko ironične besede na osebo dr. Tavčarja, katere je Pavšlerjev plačani članek izlil v „Slovenski List“ ne bodo dosegle svojega namena, pač pa se bode ta članek posebej, ako se v njem skriva bivši angelj varuh kranjskega Koblarja, položil temeljito na klop.

— **Razmere v deželni bolnici.** Prejeli smo danes naslednje pismo: Slavno uredništvo „Slov. Naroda“. Presrečna zahvala „Slovenskemu Narodu“, da je tako krepko posvetil v razmere, ki vladajo v deželni bolnici. „Slov. Narod“ si je s tem pridobil veliko zaslugo in sicer ravno za najrevnejše kroge. Kajti v III. razred deželne bolnice gredo samo resnični reveži, sami delavci in kmetje, torej reveži vseh revežev. Krščanski socialisti, ki vedno svoje jezike brusijo in toliko govorijo o ljubezni do ljudstva, so že davno vedeli, kake razmere vladajo v bolnici, pa niso nikdar imeli besedice zanjo. Tu se vidi hinavstvo krščanskih socialistov. Ko bi imeli res kaj srca za ljudstvo, bi morali prav pri bolnici začeti delo za ljudstvo, kajti kdo je bolj potreben obrambe, kakor ubogi bolnik, ki mora v bolnico. Zato pa kličemo krščanskim socialistom: Fej, sram Vas bodi, da se ne zmeitate, kako usmiljenke delajo z bolnimi reveži, kako jim krato hrano, kako jim krato, kar najbolj potrebujejo, da pridejo zopet do moči in postanejo zmožni za delo. Usmiljenke bi se morale pravzaprav imenovati neusmiljenke, ker to je vrhunec neusmiljenosti, če se revnim bolnikom prikrajšuje hrana. In „Slovenec“. Ta širokomusni list, ki sicer toliko gozbeza o svoji ljubezni za ljudstvo, ta se je drznil usmiljenke še zagovarjati, namesto, da bi branil pravice revnih bolnikov in podpiral „Slov. Narod“. Da, kadar se gre za bisago, tedaj izgine pri „Slovenecu“ vsa ljubezen za ljudstvo, tedaj se pokaže njegova prava natura. Prosimo slavno uredništvo, naj nadaljuje neustrašeno svoje delo za blagor revnih bolnikov in še naprej posvečuje vso pozornost razmeram v deželni bolnici, ker le tako se bo prisililo upravo deželne bolnice, da bo gledala neusmiljenkam na prste. Doslej se uprava ni za to čisto nič brigala, zdravniki pa so se omejevali na svoje zdravniške posle. V kuhinjo je treba iti in pogledati, kako se dela. Bolnica je draga, za ta denar, ki ga dobivajo neusmiljenke, bi pač lahko dajale pošteno hrano, toda tega nečejo, zato da delajo velikanske dobičke in da lahko pošiljajo stotisoče iz dežele. Še enkrat: čast in hvala „Slovenskemu Narodu“, da se je tako krepko zavzel za korist revežev, za pravico ubogih bolnikov. (Sledi 32 podpisov.)

— **Sestanek slovenskih tehnikov.** Vsled dogodkov pri imenovanju asistenta kmetijsko kemičnega preskuševališča v Ljubljani sklicujejo slovenski tehnični sestaneček, ki bo v petek ob polu 8 uri zvečer v Hafnerjevi restavraciji na Sv. Petra cesti. Povabljeni so tudi drugi slov. visokošolci.

— **Hrvatski visokošolci v Gradcu** so imeli te dni shod, na katerem so sklenili več aktualnih resolucij. V Zagrebu so bile te resolucije zaplenjene. Visokošolci so izrekli se za finančno samostojnost Hrvatske; 2. se izjavili solidarno z zagrebškimi visokošolci in ostro obsodili postopanje hrvatske vlade proti dijakom, zlasti da so jim bile vzete stipendije in 3. so obsodili

Za esirotele otroke udove Koprivo
Gosp. Miha Ažman, strojevodja in posestnik
v Ljubljani, 2 K. — Srčna hvala!

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 15. aprila 1903.

Maloboni papirji.	Dunaj	Blago
4 1/2% majevna renta	100 80	101 —
4 1/2% srebrna renta	100 60	100 80
4% avstr. krona renta	101 25	101 45
4% zlat	121 70	121 90
4% ogrska krona	99 55	99 75
4% zlat	121 95	122 15
4% posojilo dežele Kranjske	99 75	—
4% posojilo mesta Spjete	100 —	—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	101 15	102 10
4% češka dež. banka k. o.	99 65	100 60
4% zast. pis. gal. d. hip. b.	99 70	100 60
4% pošt. kom. k. o. z	101 10	102 —
4% 10% pr.	107 80	108 80
4% zast. pis. Innerst. hr.	101 —	102 —
4% ogr. centr.	101 —	101 15
4% deželne hranilnice	100 15	101 15
4% zast. pis. ogr. hip. b.	100 —	101 —
4% obl. ogr. lokalne žel.	100 —	101 —
4% češke ind. banke	98 —	99 —
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99 50	100 50
3% juž. žel. kup. 1/2 1/2	309 50	311 50
4% av. pos. za žel. p. o.	101 —	—
Srečke.		
Srečke od leta 1854	176 —	186 —
„ „ 1860 1/2	184 —	185 50
„ „ 1864	247 —	252 —
„ tizsko	157 —	159 —
„ zemlj. kred. I. emisija	271 50	275 50
„ „ II.	272 —	276 —
„ ogrsko hip. banke	267 50	261 50
„ srbsko a. frs. 100 —	89 75	91 75
„ turske	117 75	118 75
„ „	19 10	20 10
Basilika	434 —	438 —
Kreditne	84 25	85 25
Inomoške	75 50	77 50
Krakovske	70 —	75 —
Ljubljanske	55 10	56 —
Avstr. rud. križa	27 —	28 —
Ogr. „	71 —	75 —
Rudolfove	75 —	79 —
Salcburške	442 —	445 —
Dunajske kom.		
Dehnice.		
Južne železnice	47 75	48 75
Državne železnice	688 75	689 75
Avstro-ogrsko bančne del.	1600 —	1610 —
Avstr. kreditne banke	676 50	677 50
Ogrske	726 —	727 —
Živnostenske	252 —	253 —
Premogokop v Mostu (Brux)	704 —	708 —
Alpinske montan	388 50	389 50
Praške želez. ind. dr.	1637 —	1648 —
Rima-Muranyi	482 50	483 50
Trboveljske prem. družbe	390 —	395 —
Avstr. orožne tovr. družbe	350 —	352 —
Češke sladkorne družbe	154 —	158 —
Valute.		
C. kr. cekin	11 33	11 37
20 franki	19 05	19 08
20 marke	23 40	23 46
Sovereigns	23 92	24 —
Marke	116 92	117 12
Laški bankovci	95 25	95 45
Rubli	252 75	253 75

Žitne cene v Budimpešti.

dne 15. aprila 1903.

Termin.	za 50 kg K	7 74
Pšenica za april	50	6 74
Rz „ april	50	6 74
Koruz „ maj	50	6 03
„ „ junij	50	6 13
Oves „ april	50	6 03
Efektiv.		
Se vzdržuje.		

Avstrijska specialiteta. Na želodcu bolehalo ljudem pripraviti je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in vpliva na želodec krepijo ter pospešijo na prebavljenju in sicer z rastjočim uspehom. Škatljica 2 K. Po poštnem povzetju razpošljo to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (10-5)

Spominjajte se dljaške in ljudske kuhinje pri lgrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepricakovanih dobitkih.

Jako praktično na potovanju.
Nepogrešljivo po kratki uporabi.
Preskušeno po zdravstvenih oblastvih.
Sprječevalo Dunaj, 3. julija 1897.

Kalodont

neobhodno potrebna
zobna Crème.

Za ohranjenje čistih zob ne zadošča edino voda za zobe. Odstranjenje vsakovrstnih, na dlesnih se neoprenehoma tvarjajočih, škodljivih tvari more se izvršiti le po mehaničnem čiščenju v spojinju z osvetojučo in antiseptično vplivajočo zobno crmo. Kot tako se je „Kalodont“ izkazal v vseh omikanih državah po svoji (208-2) najvplivnejši uporabi. II.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306'2. Srednji zračni tlak 736'0 mm.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetro vi	Nebo
13.	9. zv.	729 8	4 4	sl. jvzhod	dež
14.	7. zv.	730 5	0 8	sl. jvzh.	sneg
15.	2. pop.	733 7	3 8	sl. jvzhod	dež
16.	9. zv.	735 8	1 2	sl. svzhod	jasno
17.	7. zv.	737 9	0 8	sl. jug	megla
18.	2. pop.	736 8	9 1	sl. jvzh.	jasno

Srednja temperatura ponedeljka in toka 5'7 in 1'9, — normale 9'3 in 9'5. — Mokrina v 48 urah: 181 mm in 67 mm.

„Le Griffon“

najboljši cigaretni papir.

Dobiva se povsod. 705-6

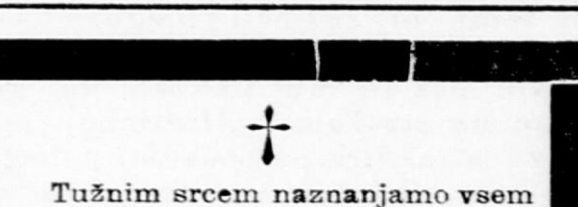

Potrtega srca javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da se je moja iskreno ljubljena soproga

Marijana Michler
roj. Ulčar

po dolgo trajajoči bolezni, v 29 letu svoje starosti prešla v večnost. Truplo pokojnice se bode preneslo v četrtke, dne 16. aprila, ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Hrenove ulice št. 7, na pokopališče k sv. Krištofu.

V Ljubljani, 15. aprila 1903.
(1040) **Žalujoči soprog.**

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom in znancem prežalostno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo, našo preljubo hčerko, oziroma sestrico in vnukinjo

Frido

danes ob 8. uri zvečer, po mučni bolezni, v starosti 2 1/2 let, poklicati na oni boljši svet.

Predrago dete bode v četrtke, dne 16. t. m., ob 3 uri popoldne iz hiše žalosti, Gosposke ulice št. 4, prepeljano na pokopališče k sv. Krištofu in pokopano v rodbinskem grobu.

V Ljubljani, 14. aprila 1903.

Amalija Slatner, mati. —
Ema Slatner, sestra. —
Ivan in Amalija Vičle, stari oče in stara mati.

Zahvala.

Za vsestranske dokaze priročnega sočutja ob času bolezni, smrti in pogrebu našega nepozabnega, sedaj v Bogu spavajočega sina, oziroma brata, svaka in strica, gospoda

Emila Valentiniča
stud. iuris

zlasti za tako častno, mnogoštevilno in tolažilno spremstvo pri pogrebu premitega nam pokojnika, izrekamo vsem in vsakemu posebej svojo najiskrenejšo zahvalo.

Posebej se še zahvaljujemo č. domači duhovščini, zlasti v. č. gosposki župniku Mart. Malenšku za njegove tolažilne posete ob času bolezni pokojnika, blagorodnemu gospodu županu Ivanu Hribarju, polkovniku domobranskega polka št. 27, visokorodnemu gospodu Bruno, pl. Schmidt, gg. častnikom in njih damam tega polka, ki so se v tako obilnem številu udeležili pogreba, zlasti pa še posebnemu zboru „Glasbene Matice“ za ganljive žalostinke, gosposki tovarišu pokojnikovu za pretresljivi, v srce segajoči govor ob odprtem grobu, ki nam je toli v tolažbo, darovalcem kranjskih venčev, sploh vsem in vsakemu posebej, ki so ob tem bridkem času z nami sočustvovali in ob blizu in daleč prišli, da izkažejo dragemu rajniku zadnjo čast.

Bog plačal vsem stotero; predragemu pokojniku pa bodi zemlja lahka in trajen spomin.

V Ljubljani, 11. aprila 1903.
(1037) **Žalujoči rodbini**
Valentinič-eva in Rus-ova.

Proti nedostajanju apetita

želodčnemu bo u. slabemu in pokvarjenemu želodcu imajo gotov vspeh splošno preizkušene

Kaiser-jeve

karamele iz poprove mete.

V zavojih po 20 in 40 vln.

Zaloge imajo v Ljubljani: Orlova lekarnapoleg železnega mostu, deželna lekarna pri Mariji Pomagaj Milana Leustek-a in Ubald pl. Trnkoczy. — V Novem mestu: lekarnar S. pl. Sladovič. b (2560-11)

Biškote Ciril-Metod

pradaja (982-2)

Gregor Zamejic
Gradišče 10.

Poskusite **Triglav**
J. Klauerjev

pristni rastlinski liker.

Oživilja želedec.
Budi tek in prebavo.
Daje dobro spanje.

Edino pristen od založnika:

Edmund Kavčič
v Ljubljani. (11-84)

Spretno, solidno
potovalne uradnike
(akviziterje)

za vse zavarovalne stroke vsprejme proti visoki proviziji, sčasoma tudi stalno plačo, tukajšnji glavni zastop stare, na Kranjskem že dolgo poslujoče tuzeške zavarovalnice.

Lastnoročno pisane ponudbe naj se pošiljajo pod: „akviziter 25“ upravnstvu „Slov. Naroda“.

(608-20)

Kuhalnik na
špiritov plin
„OECONOM“

Je nepogrešljiv za vsako gospodinjstvo, (745-2)

popolnoma nenavaren. Brez stenjal! Se dá regulirati! Štedljiva poraba! Trdno zlit iz kovinskih deli. Izvedba za en plamen in za dva plamena, in sicer brončan, niklast ali emajliran. Ceniki o kuhalniku in likalniku brezplačno in franco.

Johannes Heuer
Dunaj, IV., Mühlgasse 3.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne in ob 6. uri 10 m zvečer.

Prostovoljna prodaja zemljišč!

V Spodnji Šiški pri Ljubljani, ob državni Celovski cesti in treh občinskih potih do proge državne železnice ležečih

30 arondiranih
stavbenih parcel

s površjem 4 orolov 300 □ sežnjev. Prodajo se posamezne ali skupno. Te parcele so zelo ugodne za stavbe manjših hiš, posebno za uslužbence državne železnice.

Pojasnila daje lastnik

Franc Leskovic

posestnik.

Ljubljana, Sv. Florijana ulice šte. 1, I. nadstropje.

Sto od 2—2 1/2, metra dolgih (1038)

hrastovih količev

(bab) za ograjo kupi takoj

L. Sebenikar na Rakeku

Gdda se prijazen (1038)

kabinet

v Cigaletovih ulicah št. 3.

Dobra kuharica

srednje starosti, želi službo premeniti k samim gospodom za gospodinjstvo mestu ali na deželi. Ista je že služila za gospodinjstvo in ima dobra izpričevala. Ponudbe naj se pošiljajo do 20. aprila pod „Gospodinja“, poste restante, Ljubljana. (1000-2)

Izjava.

Podpisana izjavljam s tem, da moj bivši uslužbenec g. Ivan Kernc nima nikake pravice pri mojih gospodarjih in gospodinjah dimnikarska opravila ne prejemati in ne za to denar pobirati. Ako bi kje hotel na moj račun delo opravljati in denar prevzemati, naj se mi to takoj naznani.

V Ljubljani, 11. aprila 1903.

Elizabeta Poshwar,
dimnikarica.

(1023-2)

Andrej Heršmanec

asistent c. kr. priv. južne železnice

Dragica Wasle

Zagorje ob Savi Št. Pavel pri Preboldu

— zaročena. — (1038)

Št. Pavel, dne 12. aprila 1903

(1023-2)

Električno-strokovno obvestilo.

Slav. občinstvu in prečastiti duhovščini vljudo naznanjam, da izvršujem z oblastvenim dovoljenjem vsa za vpeljavo električne razsvetljave potrebna dela ter opozarjam na svojo izredno veliko in krasno zalogo

vsakovrstnih svetil in za električno razsvetljavo potrebnih predmetov.

Prenavljam oziroma prenašam stare lestence, svetila i. dr. strokovno pravilno za električno luč po zelo nizkih cenah. — Vsaka stvar bode montirana v moji delavnici in preizkušena tako, da mestni monter ne bode imel drugega posla, kakor predmet zvezati z električnim tokom, kar bode lahko izvršil v najkrajšem času

Za svetila, katera bodo montirana v moji delavnici, jamčim tekom enega leta, v katerem času tudi event. popravila brezplačno izvršujem.

Največja in najlepša zaloga cerkvene posode in orodja.

Nadejajoč se zdatnih naročil beležim z velespoštovanjem

Leopold Tratnik

pasar in založnik predmetov za elekt. razsvetljavo

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se plačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fondi: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

(26-42)

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarno so v lastnej bančnej hiši v Gospodarskih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premočnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.